

Co się tyczy korekty w sektorze systemu jednolitej płatności skarżąca podkreśla w pierwszej kolejności, iż zastosowanie korekt finansowych we wspomnianym sektorze jest niezgodne z prawem, ponieważ: a) zastosowanie korekt finansowych w pierwszym roku funkcjonowania Wspólnej Polityki Rolnej (WPR) narusza ogólną zasadę słuszności i współpracy; b) nie ma ważnej podstawy prawnej do zastosowania dawnych wytycznych zawartych w dokumencie VI/5530/1997 do nowej WPR i do systemu płatności jednolitej, tudzież zastosowanie dawnych wytycznych do nowej WPR stanowi poważne naruszenie zasady proporcjonalności.

W drugiej kolejności, skarżąca podkreśla, że konkluzja Komisji, zgodnie z którą kryteria podziału rezerwy krajowej nie były zgodne z przepisami zawartymi w art. 42 rozporządzenia nr 1782/2003⁽¹⁾ i w art. 21 rozporządzenia nr 795/2004⁽²⁾ opiera się na błędnej interpretacji tychże przepisów i na błędnej ocenie okoliczności faktycznych.

W trzeciej kolejności, skarżąca utrzymuje w odniesieniu do zastosowanej korekty finansowej w wysokości 10 %, iż ustalone przez Komisję w zakresie krajowych kryteriów podziału rezerwy krajowej, niewłączenie powierzchni paszowych w ramach wyliczenia powierzchni/kwot referencyjnych i wyliczenia średniego regionalnego pułapu nie stanowią naruszeń rozporządzenia nr 1290/2005⁽³⁾ i zatem Komisja naruszyła prawo stosując korekty finansowe w oparciu o to rozporządzenie. W każdym razie skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz wytyczne zawarte w dokumencie VI/5530/1997, ponieważ a) niedociągnięcia podniesione przez Komisję w zakresie kryteriów podziału rezerwy krajowej, nawet gdyby zostały udowodnione, nie doprowadziły do wypłaty kwot na rzecz osób nieuprawnionych i nie wywołały niebezpieczeństwa poniesienia szkody przez EFRG; b) podniesione niedociągnięcia nie dotyczą braku przeprowadzenia kluczowych kontroli i w konsekwencji nie uzasadniają zastosowania korekty finansowej w wysokości 10 %.

Co się tyczy korekty w sektorze wina, skarżąca uważa, iż Komisja dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych w odniesieniu do następujących kwestii: rejestry winnic, obowiązkowa destylacja produktów ubocznych oraz restrukturyzacja i przekształcenie winnic, które ewidentnie nie uzasadniają korekty w wysokości 10 % na podstawie wytycznych dotyczących korekt finansowych w ramach procedury wypłaty a także że wspomniana korekta jest oczywiście nieproporcjonalna do braków stwierdzonych w ramach kontroli.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Cham przeciwko Radzie

(Sprawa T-649/11)

(2012/C 39/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cham Holding Co. SA (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, w zakresie w jakim akty te — poprzez dodanie nazwy skarżącej do wykazu podmiotów objętych art. 5 rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. oraz art. 3 i 4 decyzji 2011/273/WPZiB — dotyczą skarżącej.
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są co zasady identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-433/11 Makhlof przeciwko Radzie lub do nich podobne⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290, s. 14

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Syriatel Mobile Telecom przeciwko Radzie

(Sprawa T-651/11)

(2012/C 39/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat J. Pujol)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną
- w konsekwencji — stwierdzenie nieważności decyzji 2011/628/WPZiB i rozporządzenia Rady (UE) nr 950/2011 oraz późniejszych aktów wykonawczych, w zakresie dotyczącym skarżącej,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów:

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący braku podstawy prawnej decyzji 2011/628/WPZiB ⁽¹⁾ wobec uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB ⁽²⁾ decyzją 2011/782/WPZiB ⁽³⁾.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący braku podstawy prawnej rozporządzenia nr 950/2011 ⁽⁴⁾ wobec uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący faktu, że zaskarżone środki naruszają prawa do obrony, a w szczególności prawo do skutecznej ochrony sądowej, przewidziane w art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”, w art. 215 TFUE oraz w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący faktu, że strona pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia, gdyż przedstawione uzasadnienie nie wystarcza, by zadośćuczynić obowiązkowi ciężącemu na instytucjach Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 EKPC, art. 296 TFUE oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący faktu, że zaskarżone środki w sposób nieusprawiedliwiony i nieproporcjonalny naruszają prawa podstawowe strony skarżącej, w szczególności prawa własności przewidziane w art. 1 protokołu dodatkowego do EKPC i w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa do poszanowania jej dobrego imienia, przewidzianego w art. 8 i 10 ust. 2 EKPC.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia konkurencji w Unii Europejskiej w ten sposób, że przyjęte środki skutkują zafałszowaniem zwykłego funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego w Unii i w ten sposób stanowią zagrożenie dla konkurencji między operatorami europejskimi i handlu między państwami członkowskimi.

cyjnego w Unii i w ten sposób stanowią zagrożenie dla konkurencji między operatorami europejskimi i handlu między państwami członkowskimi.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniająca decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 247, s. 17).
- ⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 121, s. 11).
- ⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56)
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 950/2011 z dnia 23 września 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 247, s. 3)

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2011 r. — Truvo Belgium przeciwko OHMI — AOL (TRUVO et Truvo)

(Sprawa T-528/10, T-69/11 i T-77/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie spraw połączonych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011, C 89 z 19.3.2011 i C 95 z 26.3.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji

(Sprawa T-22/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011

Postanowienie Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband przeciwko Komisji

(Sprawa T-27/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 5.3.2011.